

Nr 89

Av fru Frænkel och herr Mundebo, om rätt till avdrag vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

(Lika lydande med motion nr 81 i Första kammaren)

Enligt 46 § 2 mom. kommunalskattelagen har skattskyldig rätt att göra avdrag för bl. a. periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning. Ett undantag från denna regel är dock att avdrag inte får ske för vad som utgått till annans undervisning eller fostran. Motsvarande bestämmelser finns i förordningen om statlig inkomstskatt. Reglerna innebär alltså att avdrag medges för periodiskt understöd till den som går sysslolös men ej till studerande, ett förhållande som kan förfalla stötande och som knappast har stöd i det allmänna rättsmedvetandet.

Förslag om införande av rätt till avdrag också för periodiskt understöd som utgår till studerande har vid flera tillfällen behandlats av riksdagen. Till 1967 års riksdag väcktes en motion — II:716 — från vårt håll vari kravet åter restes. Det framhölls därvid att ”riksdagen vid flera tillfällen under 1950- och 1960-talen givit uttryck för att periodiskt understöd till annans undervisning, utbildning eller uppfostran bör ge rätt till avdrag för givaren och skatteplikt för mottagaren. På grundval av förefintligt utredningsmaterial bör det vara möjligt att skyndsamt genomföra en sådan reform. Utgivandet av periodiskt understöd minskar givetvis givarens skatteförmåga, medan för mottagaren en motsvarande förbättring av skatteförmågan inträder. Vår inställning är att skatteförmågeprincipen bör vara utslagsgivande för skatteplikt respektive avdragsrätt för periodiskt understöd om inte andra skäl med betydande styrka talar emot en sådan lösning. Sådana skäl föreligger, enligt vår mening, när det gäller periodiskt understöd i fall där givare och mottagare lever i gemensamt hushåll. I fråga om periodiskt understöd till annans undervisning eller uppfostran föreligger däremot inte skäl att frångå skatteförmågeprincipen”.

Bevillningsutskottets majoritet anförde endast — med samma motivering som de två föregående åren — att utskottet inte ansåg det rimligt att jämsides med den avsevärda utgiftsökning som 1964 års studiesociala reform medfört för staten införa en avdragsrätt för periodiskt understöd till studerande, eftersom detta skulle innebära ett visst skattebortfall. Enligt vår uppfattning är det viktigt att ett mera principiellt synsätt anlägges på detta rättvisekrav. Utskottet har tyvärr inte gått in härpå.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till riksdagen rörande avdragsrätt vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

Stockholm den 17 januari 1969

Ingegärd Fränkel (fp)

Ingemar Mundebo (fp)
